

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/116/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201686
Dátum vydania rozhodnutia:	20.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201686.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu v právnej veci žalobcu: C. D., bytom L., právne zastúpený Mgr. Viliamom Porázikom, advokátom, AK so sídlom v Bratislave, Belehradská 8, JUDr. Margitou Čulenovou, advokátkou, AK so sídlom v Bratislave, Benediktiho 4, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, so sídlom Staromestská 6, Bratislava, (predtým Katastrálny úrad v Bratislave, so sídlom Chlumeckého 2, Bratislava, Správa katastra pre hlavné mesto SR, so sídlom Ružová dolina 27, Bratislava) za účasti: Hlavné mesto SR, Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie č. 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Co 52/11BP zo dňa 26. augusta 2011 (Katastrálneho úradu v Bratislave), o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/201/2011-32 zo dňa 26. apríla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/201/2011-32 zo dňa 26. apríla 2013 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) preskúmajúc zákonnosť rozhodnutia žalovaného podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu zamietol. V odôvodnení rozsudku uviedol, že preskúmaným rozhodnutím Katastrálny úrad v Bratislave, právny predchodca žalovaného, zmenil rozhodnutie Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu (prvostupňový správny orgán), v súčasnosti Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor tak, že námietke žalobcu zo dňa 25. júna 2010 nevyhovel.

Žalobca sa písomným podaním zo dňa 25. júna 2010 domáhal, aby Správa katastra pre hlavné mesto SR pozemky na parc. č. 47/2, č. 48/2, č. 49/2 v k.ú. N. zapísala v jeho prospech, keďže sú súčasťou pozemkov v jeho vlastníctve a domnieval sa, že vznikli chybným zameraním. Správny orgán (Správa katastra pre hlavné mesto SR) rozhodnutím č. C-5/2010 zo dňa 14. marca 2011 podľa § 7 ods. 6

zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších prepisov (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z.z.“) vyhovel žalobcovej námietke a uvedené údaje zmenil.

Proti rozhodnutiu správneho Správy katastra pre hlavné mesto SR č. C-5/2010 zo dňa 14. marca 2011 sa odvolal účastník správneho konania - Hlavné mesto SR Bratislava, avšak podľa názoru žalobcu až po márnom uplynutí odvolacej lehoty, keďže rozhodnutie správneho orgánu bolo účastníkovi správneho konania doručené dňa 14. apríla 2011 (posledný deň lehoty na podanie odvolania pripadol na deň 29. apríla 2011) a odvolanie bolo podané dňa 02. mája 2011. V odvolaní účastník správneho konania namieta prepis predmetných pozemkov na žalobcu, pričom rekapituloval genézu vlastníctva tak, ako to uviedol žalobca. Nepovažoval za právne relevantný dôvod na vlastníctvo to, že si žalobca a jeho rodina historicky pričlenila a užívala predmetné pozemky. V ďalšom poukázal na to, že ide o vlastnícke právo Hlavného mesta SR podložené výpismi z pozemkovej knihy a zákonnou úpravou v zmysle ustanovení zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov, preto nesúhlasil s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia.

Krajský súd v Bratislave preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo na nariadenom pojednávaní a dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Po citácii relevantných ustanovení krajský súd uviedol, že z doložených listinných dôkazov vyplynulo vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v prospech Československého štátu v správe odboru školstva ... v podiele 1/1, na základe toho, že prešlo vlastníctvo štátu na obec podľa § 2 ods. 2 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Pokiaľ teda žalovaný pozemky reg. „C“ parc. č. 47/2, č. 48/2 a č. 49/2 nachádzajúce sa na pozemkoch reg. „E“ parc. č. 12/1, č. 13/2 a č. 14/2 v celosti a v časti na pozemkoch parc. č. 12/201 považoval za vlastníctvo účastníka Hlavné mesto SR Bratislava, potom postupoval v súlade s citovaným ustanovením, keďže tieto pozemky boli pôvodne zapísané pred THM na LV č. XXXX v prospech Československého štátu - Obvodná hospodárska správa školských zariadení a detských jasí Bratislava IV v celosti a parc. č. 12/1 a č. 12/201 sú časťami pôvodných pozemkov parc. č. 12/1 a č. 12/2 zapísaných na pozemno-knižnej vložke č. 140, k.ú. N. v prospech Československého štátu - Miestny národný výbor Devín v celosti, a preto vlastníctvo k nim prešlo zo štátu na obec a nie na fyzickú osobu v danom prípade navrhovateľa.

Krajský súd zdôraznil, že pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že sa cíti byť vlastníkom sporných nehnuteľností, potom je treba konštatovať, že žalobca svoje tvrdenie v podstate nepreukázal napríklad tým, že podal vindikačnú žalobu na príslušný súd. Pokiaľ by skutočne došlo k vydržaniu predmetných pozemkov žalobcom je treba povedať, že podľa ustanovení katastrálneho zákona sa vyžaduje aspoň deklarácia tohto nového právneho stavu. V praxi je to notárske osvedčenie o vydržaní alebo deklaratórny rozsudok občiansko-právneho súdu o určení vlastníckeho práva nadobudnutého vydržaním. Môže ním byť aj rozhodnutie správneho orgánu podľa § 11 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z., avšak žiaden z týchto úkonov žalobca v priebehu správneho konania neosvedčil. Krajský súd v Bratislave súčasne poukázal na to, že preskúmaným rozhodnutím nie sú dotknuté práva žalobcu na ochranu vlastníctva, ktorej sa môže domáhať v inom a to v občianskom právnom konaní.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že prvostupňový správny orgán rozhodnutie do vlastných rúk doručil dňa 10. apríla 2011 žalobcovi a doručil ho tiež na adresu Magistrátu hlavného mesta SR, Primaciálne námestie č. 1, Bratislava dňa 14. apríla 2011, ktorú prevzal splnomocnenec. Hlavné mesto SR Bratislava voči uvedenému rozhodnutiu podalo odvolanie Správe katastra pre hl. mesto SR (spísané dňa 27. apríla 2011) podľa odtlačku prezenčnej pečiatky ho doručil dňa 02. mája 2011.

Uviedol, že s doručovaním sa v práve spájajú významné dôsledky, doručovanie rozhodnutí v správnom konaní má vplyv na splnenie procesných podmienok odvolacieho konania, ako aj konania následného súdneho prieskumu správnych rozhodnutí v správnom súdnictve. Ak nebolo rozhodnutie správne doručené podľa zákonných predpisov, s takouto vadou sú spojené závažné procesno-právne následky, nemôže začať plynúť lehota na podanie odvolania alebo žaloby a rozhodnutie nemôže nadobudnúť právoplatnosť, pretože doručenie rozhodnutia vo veci samej je nevyhnutným predpokladom

právoplatného skončenia veci. Ak písomnosť prevzal niekto iný ako osoba oprávnená podľa zákona na prevzatie písomnosti určenej do vlastných rúk, písomnosť nie je možné považovať za doručenie a takého doručenie inej osobe nemôže mať účinky riadneho doručenia a to ani v prípade, keby sa jej prostredníctvom písomnosť do rúk účastníka dostala. Správnosť doručenia preukazuje správny orgán spravidla doručenkami. Tieto sa v spise nenachádzajú. Zo strany žalobcu bolo spochybnené doručenie odvolania žalovanému včas, pričom nesporne doručienka, ktorá by preukazovala doručenie písomnosti a to rozhodnutia, voči ktorému odvolanie smerovalo bolo preukázateľne titulované a doručené Magistrátu hlavného mesta SR namiesto subjektu Hlavné mesto SR Bratislava. Je nesporné, že v danom prípade procesne spôsobilým subjektom je Hlavné mesto SR Bratislavy, ktorý v danom konaní aj ako účastník vystupoval. Žalovaný výhradu účastníka evidentne akceptoval, pretože z daného procesného stavu vyvodil, že pokiaľ sú pochybnosti o riadnom doručení prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu účastníkovi, potom to ovplyvňuje plynutie odvolacej lehoty, ako aj včasnosť podaného odvolania žalobcom resp. účastníkom v administratívnom konaní. Podľa § 27 ods. 3 správneho poriadku lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty podania podá na správnom orgáne uvedenom v § 19 ods. 4 citovaného zákona alebo ak sa podanie odovzdá na poštovú prepravu. Podľa ods. 4 cit. ustanovenia v pochybnostiach sa považuje lehota za zachovanú pokiaľ sa nepreukáže opak. V danom prípade súd konštatuje, že posúdenie dôvodov závisí od správnej úvahy konajúceho správneho orgánu, pričom vychádzajúc z argumentov žalovaného a berúc do úvahy aj dôvody uvedené v rozhodnutí súd postup žalovaného považoval za legitímny, preto v tejto súvislosti námietkam vznesených žalobcom nevyhovel.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie prostredníctvom svojej právnej zástupkyne dôvodiac, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca trval na tom, že účastník Hlavné mesto SR podal odvolanie proti rozhodnutiu správy katastra č. C-5/2010 zo dňa 14. marca 2011 po uplynutí odvolacej lehoty. Rozhodnutie správneho orgánu bolo doručené na adresu označenú pre Magistrát hl. m. SR, čo je podľa žalobcu dostačujúce, aby od nasledujúceho dňa po doručení rozhodnutia na toto miesto začala plynúť odvolacia lehota. Nemožno hovoriť o tom, že ak bola doručovaná zásielka prijatá Magistrátom, tak nebola doručená Hlavnému mestu SR Bratislava. Magistrát nie je samostatnou právnickou osobou s právnou subjektivitou, ale je neoddeliteľnou súčasťou Hlavného mesta SR Bratislava. Pokiaľ ide o tvrdenie krajského súdu, že žalobca nepreukázal, že dotknuté pozemky mu patria, má žalobca za to, že krajský súd nevzal pri rozhodovaní v úvahu všetky skutočnosti dôležité pre spravodlivé posúdenie jeho právnej veci. Vo zvyšnej časti odvolania poukázal na rovnaké skutočnosti ako v žalobe, že pozemky skutočne vlastnila ako vlastník jeho rodina a neskôr on sám. Historický múr oddelujúci pozemky žalobcu a Hlavného mesta SR Bratislavy, ktorý je tam postavený dve storočia, bol nepochybne určený na to, aby tieto dva pozemky oddeloval a tak určil vlastnícke a užívacie vzťahy. Je proti logike a spravodlivosti, aby ktokoľvek mal vôľu pozemok za múrom na strane žalobcu ponechať vo vlastníctve vlastníka z druhej strany. Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu zrušil a vrátil na nové konanie.

V písomnom doplnení odvolania zo dňa 11. septembra 2013 žalobca poukázal na právoplatné osvedčenia o dedičstve z roku 1956 a z roku 1996, na základe ktorých bol on a jeho rodina presvedčení o vlastníctve predmetných nehnuteľností. Ďalej tvrdil, že poznámka na liste vlastníctva o tom, že právny stav nie je v súlade so stavom užívania zameranom pri THM, bola do LV č. XXXX, k.ú. N. vyznačená v roku 1987, teda po uplynutí zákonnej lehoty na vydržanie, ktorá začala plynúť minimálne od roku 1956.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 22. júla 2013 žalovaný uviedol, že žalobcova argumentácia neobstojí, pretože v konaní pred správnym orgánom, resp. v súdnom konaní nepreukázal, že je vlastníkom sporných nehnuteľností. Uvedené nepreukázal notárskym osvedčením o vydržaní alebo rozsudkom občiansko-právneho súdu o určení vlastníckeho práva vydržaním alebo rozhodnutím správneho orgánu podľa § 11 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 02. augusta 2013 účastník správneho konania Hlavné mesto SR Bratislava sa priklonil k odôvodneniu krajského súdu a žiadal odvolací súd, aby jeho rozhodnutie ako

vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 OSP. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 OSP) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ustanovením § 250ja ods.1 OSP odvolanie prípustné dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20. augusta 2014 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 1 písm. h) zákona č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa zrušujú katastrálne úrady. Pôsobnosť katastrálnych úradov ustanovená osobitnými predpismi prechádza na správy katastra v sídlach krajov (§ 7 ods. 1 citovaného zákona).

S účinnosťou od 1. októbra 2013 boli v zmysle § 8 písm. e) zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov zrušené správy katastra a podľa § 9 ods. 4 cit. zákona ich pôsobnosť ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad. Do postavenia Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislava tak nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Bratislava. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán, ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Predmetom odvolacieho konania je rozsudok krajského súdu, ktorým sa zamietla žaloba žalobcu podľa § 250j ods. 1 OSP. Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal, či odvolacie námietky žalobcu boli schopné spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Predmetom súdneho prieskumu na základe žaloby žalobcu podľa druhej hlavy piatej časti OSP bolo rozhodnutie žalovaného (Katastrálneho úradu v Bratislave) č. Co 52/11-BP zo dňa 26. augusta 2011, ktorým v súlade s ust. § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení rozhodnutie Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu č. C-5/2010 zo dňa 14. marca 2011 zmenil tak, že námietke žalobcu C. D. nevyhovel.

Ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu, ako i spisu krajského súdu Správe katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu bolo doručené podanie žalobcu C. D. ktorým žiadal, aby správa katastra pozemky parc. č. 47/2, č. 48/2 a č. 49/2 zapísala v jeho prospech, pretože sú súčasťou pozemkov v jeho vlastníctve a predpokladal, že tieto pozemky vznikli chybným zameraním.

Ako ďalej vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného správa katastra rozhodnutím č. C-5/2010 zo dňa 14. marca 2011 podľa ust. §-u 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. údaje schváleného ROEP v k.ú. N. zmenila, a to tak, že:

- a) pozemky reg. „C“ parc. č. 47/2, č. 48/2 a č. 49/2 zapísala na novovytvorený list vlastníctva v prospech C. D., L., XXX XX R. v celosti
- b) na LV č. XXXX, k.ú. N. vymaže v časti A - majetková podstata pozemky reg. „E“ parc. č. 12/1 o výmere 46 m², č. 12/201 o výmere 180 m², č. 13/2 o výmere 3 m², č. 14/2 o výmere 38 m² a zapíše v časti A- majetková podstata pozemok reg. „E“ parc. č.12/201 o výmere 148 m² (ostatné údaje na tomto LV zostávajú nezmenené).

Žalovaný správny orgán po vyhodnotení všetkých dôkazov dospel k záveru, že užívaním pozemkov reg. „C“ parc. č. 47/2, č. 48/2 a č. 49/2 C. D. nevzniklo ex lege vlastnícke právo tomuto účastníkovi konania k predmetu užívania. Pozemky reg. „C“ parc. č. 47/2, č. 48/2 a č. 49/2 nachádzajúce sa na pozemkoch

reg. „E“ parc. č. 12/1, parc. č. 13/2 a č. 14/2 v celosti a v časti na pozemku parc. č. 12/201, nie sú časťami pôvodných pozemkov vo vlastníctve C. D., resp. jeho právnych predchodcov.

Podľa § 219 ods.1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spoj. s § 2501 ods. 2 a § 246c ods. 1 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

So zreteľom na to (ako uviedol v odôvodnení krajský súd) odvolací súd konštatoval, že skutočnosť, že by žalobca vlastnil pozemky parc. č. 47/2, č. 48/2 a č. 49/2 žalobca nepreukázal a ani to nevyplýva z pozemno-knižnej evidencie. Tieto patrili do majetku obcí podľa zákona č. 138/1990 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov. Nedošlo k spochybneniu dokladov preukazujúcich vlastníctvo Hlavného mesta SR Bratislavy. Pozemky reg. „C“ parc. č. 47/2, č. 48/2 a č. 49/2 nachádzajúce sa na pozemkoch reg. „E“ parc. č. 12/1, č. 13/2 a č. 14/2 v celosti a v časti na pozemku parc. č. 12/201 nie sú časťami pôvodných pozemkov vo vlastníctve C. D., resp. jeho právnych predchodcov. Pozemky parc. č. 13/2 a č. 14/2 sú súčasťami pôvodných pozemkov parc. č. 13 a č. 14, ktoré boli zapísané pred THM na LV č. XXXX v prospech Československého štátu - Obvodná hospodárska správa školských zariadení a detských jasí Bratislava IV v celosti. Pozemky parc. č. 12/1 a č. 12/201 sú časťami pôvodných pozemkov parc. č. 12/1 a č. 12/2 zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. 140 k.ú. N. v prospech Československého štátu - Miestny národný výbor Devín a to v celosti.

Odvolací súd sa takisto stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu týkajúceho sa zachovania lehoty na podania odvolania proti prvostupňovému správneému orgánu.

Odvolací súd pochybenie v konaní správneho orgánu ako i súdu prvého stupňa nezistil.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods.1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 OSP, keď žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaný zo zákona nemá nárok na ich náhradu. Účastníkovi konania Hlavné mesto SR Bratislava súd nepriznal náhradu trov konania, nakoľko účastník konania si žiadne trovy konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.